

Zus & Zo

Een maandelijks column, vol met beschouwende gedachten over het wel en wee in het leven van de Grote en de Kleine Zus. Hun ervaringen en belevingen, geïnterpreteerd en verteld door de mama. Met illustraties van Wäsp.

Slapen, Dromen & Wensen

“Goeiemorgen, mooi meisje... Wakker worden...” fluister ik zacht in het oor van de Kleine Zus. Het is de ochtend van een heerlijk veelbelovende dag. De Grote Zus is al fris wakker, maar de Kleine is nog diep in slaap. En na een zoen op haar wang, gebeurt het: **“Whoeh zeg...”** De oogjes gaan plots open. Even knipperen. Een diepe zucht. En verbaasd rondkijkend wordt ze zichtbaar plots uit haar diepste dromen naar het nu gezogen.

Ze zet zich recht en bibbert nog wat na. Alsof de slaap zich letterlijk uit het lijfje moet schuddebeven. “Whoeh zeg...”, klinkt het nogmaals, terwijl ze met bibberend lijfje vastgepakt wil worden, gedragen naar de badkamer. “Ik heb heeeeel hard geslapen” en ze schudt nog even met haar hoofd. “Ik had zelfs drie dromen vlak achter elkaar. Het ging heel hard.” “Waarover gingen ze?” wil ik weten. “Dat weet ik niet meer,” antwoordt ze. “Maar het waren er wel drie!”

En plots is ze klaarwakker: “Mag ik nu een wens doen?” “Hoezo?” “Wel ja, als je drie keer achter elkaar niest, mag je toch een wens doen?” Dat is waar. “Dan geldt dat toch ook bij drie dromen achter elkaar?” Dat klinkt logisch, en dus geef ik mijn fiat: “Ga je gang!” Ze sluit haar ogen en wenst zichtbaar keihard een superwens.”

“Wat heb je gewenst?” vraag ik haar uitdagend, wetend dat ze de finesses van het wensen allang onder de knie heeft. “Dat zeg ik niet!” klinkt het triomfantelijk met een “Ik-weet-wel-dat-je-me-bij-de-neus-wil-nemen-maar-daar-trap-ik-niet-in”-blik. “Anders komt die niet uit!”

“Ik heb al heel veel wensen gedaan”, zegt de Grote Zus, “maar er zijn er nog geen uitgekomen!” Peinzend voegt ze toe: “En ik had ze nochtans niet verklapt.” “Hou ze toch nog maar bij” raden we haar aan. “Je weet maar nooit.” Wat niet is kan nog komen.

Ondertussen borduurt de Kleine Zus nog even voort op de Slapen, Dromen & Wensen-trilogie: “Als ik nu morgen zes dromen achter elkaar heb, mag ik dan twee wensen doen? Of negen, en dan drie?” “Maar dan moet je wel goed weten of je er wel negen gedroomd hebt!” geeft de Grote Zus kritisch aan. “En dat is niet altijd zo!” klinkt het stemmig. “Ha neen, want soms weet ik dat ik gedroomd heb, maar weet ik niet meer precies over wat. En dan kan ik ook niet weten hoeveel dromen ik eigenlijk heb gedaan...” “En dat is keivervelend!” zegt de Grote Zus in al haar dromensmart.

“Goh,” probeer ik sussend, “is het niet moeilijk om tijdens het slapen en dromen te gaan moeten tellen hoeveel je er nu echt hebt gehad.” “Ja, dan moet je er een beetje wakker voor zijn. Of niet soms? Om te tellen?” vraagt de Grote Zus. Dat lijkt inderdaad dan weer geen goed idee. Want hoe geraak je dan in Godsnaam in je diepe slaap, waar de dromen zijn?”

We geraken er niet uit. En toch... heeft de Kleine Zus alvast haar wens van de dag in the pocket. En blijf ik zelf onbedwingbaar nieuwsgierig

naar hun wensen. Dus gooi ik het, later die dag, over een andere boeg: "Stél dat je een wens zou mogen doen? Eentje die je nog nooit hebt gedaan?" "Ja?" klinkt het bij hen. "Wat zou dat dan zijn?" Het blijft even stil. Ze wegen duidelijk af. Uiteraard willen ze het risico niet lopen... "Dan wil ik een speelhuis!" klinkt het plots vrolijk bij de Kleine Zus. "Ja! Een echt Groot Speelhuis!" voegt de Grote Zus enthousiast toe. "Met een glijbaan uit de slaapkamer naar de tuin" "Ja! En die komt uit in een zwembad!" Gegieber alom. "En ook met heel veel wiebelende hangmatten in huis! En touwen, waaraan we kunnen slingeren!" "En dan recht in het zwembad plonsen!" Dat zou inderdaad fantastisch zijn...

"Mamaaaaaah!" klinkt het die zondagochtend, luid gillend, vlak bij mijn oor. "Wakker worden! De Paashaas is geweest!!!!" En zo rukken ze me gigantisch uit mijn eigen diepe slaap. "Whoeh zeg..." Het gaat nog even niet... "Kom mee! We moeten gaan kijken!" En al nabibberend volg ik de twee aapjes naar de tuin. De slaap zit nog overduidelijk in het al te vroege ochtendlijf. En terwijl zij al gillend en joelend door de tuin hun schatten verzamelen bedenk ik dat ik "vast en zeker" een stevige droom had. Waarover? Geen idee. En hoeveel? Nog minder. Dan zal ik mijn wensen nog eventjes moeten bijhouden. Wat wel vaststaat is dat de Haas nóg meer lekkers heeft gebracht dan door hen aanvankelijk gewenst... En voor mij een slaperig begin van een heerlijke dag.

www.waspstrips.net